

hodin. Skenování tmy... kousky výrazově asi konkrétnější, založené na emocích, potřeba jen říct, zakřičet do tmy a nepřemýšlet o logických vztazích či rovnováze hudebních prostředků a významů. Jsou to slova, věty, které vycházejí spontánně z dané chvíle, prosté formálních či významových konceptů. Tedy to jediné, co se letos dalo psát...

Soňa Vetchá :: Se skladatelským spolkem Konvergence jsem se seznámila již jako začínající studentka konzervatoře. A to díky tomu, že můj tehdejší profesor Pavel Novák - Zemek brávil své studenty do Prahy na koncerty vážné hudby. V té době mě ani nenapadlo, že jednou budu mít tu čest, být jako skladatelka součástí tohoto spolku. Konvergence byla jedním z prvních těles zaměřujících se na soudobou tvorbu skladatelů, se kterým jsem se během svých studií kompozice seznámila. Ačkoliv jsem v souboru teprve krátce, spolupráci s členy Konvergence považuji za naplňující a umělecky velmi inspirativní.

Odrazy vodních zrcadel :: Tato skladba se pokouší reflektovat průběžné změny stavu vodní hladiny, a to buď ve zcela klidové poloze, kdy hladina funguje jako zrcadlo, ve stavu mírného zčeření, např. když vhodíme do vody kámen, anebo také v momentech, při kterých se její povrch začíná chovat jako rozbourěný živel neustále se proměňující před našima očima...

Parallel Worlds :: Skladba vznikla na zakázku festivalu MusicOlomouc pro Ensemble for New Music Tallinn. Inspiračním zdrojem byla pro mě myšlenka, že v rámci vesmíru funguje množství paralelních realit, které probíhají současně. V tomto případě si představme, že se určité děje, které jsme již prožili nebo aktuálně prožíváme, odehrávají v pozmeněné verzi v jiné dimenzi. Hudební materiál skladby pracuje se dvěma základními ději (2 hudební bloky), které se v čase prolínají a zvukově různě transformují do dalších navazujících dějových linií. V některých blocích je kompozičně pracováno se sluchovými iluzemi, konkrétně s fenoménem „auditory streaming paradigm“, který se projevuje tak, že během poslechu dané plochy dochází v našem vnímání k přepínání mezi vícero subjektivními interpretacemi v porovnání s objektivním notovým zápisem v partituře. Princip této iluze zde tedy utváří jistou analogii k ideji paralelních dějů.

Konvergence děkuje svým podporovatelům:

15. 6. 2022

**kostel sv. Vavřince, Hellichova 18, Praha
19.30 h**

dvacet

Michaela Pálka Plachká :: Passacaglia (2022) / *premiéra*

Jiří Lukeš :: Haru ni tsuite no uta (2022)

Tomáš Pálka :: Dnes modlitbu ode mne odeber jak krev (2002)

Ondřej Štochl :: ...okamžik před tím (2010)

Soňa Vetchá :: Odrazy vodních zrcadel (2017)

Tomáš Pálka :: Silent Distance (2018)

Ondřej Štochl :: Insomnia (2022) / *premiéra*

Soňa Vetchá :: Parallel Worlds (2021)

Jiří Lukeš :: Jáchymov (2019)

Michaela Pálka Plachká :: Hory, louky, krávy (2013)

účinkují: **ensemble Konvergence & hosté**

Nao Higano :: soprán (j.h.) / **Jiří Mráz ::** klarinet / **Egli Prifti ::** klavír

Jiří Lukeš :: akordeon / **Martin Cába ::** kytara (j.h.) / **Tereza Horáková ::** housle (j.h.)

Matěj Vlk :: housle / **Ondřej Štochl ::** viola / **Sebastian Tóth ::** cello

koordinátor dramaturgie: Tomáš Pálka

Michaela Pálka Plachká :: Když jsem v roce 2006 vstoupila do sdružení, ani ve snu mě nenapadlo, že budeme jednoho dne slavit dvacátou sezonu. O to je to překvapivější a úžasnější se ohlédnout, co se za tu dobu událo, jaké projekty se podařilo zrealizovat, jak vyrostl ansámbl – mnozí členové jsou s námi skoro celých dvacet let. V době, která je pro spolek jako jsme my, velmi náročná, mi vstupují na mysl hlavně pocity vděku. Že jsme to po cestě nezabalili, i když jsme narazili na problémy, nedostatek financí nebo osobní krize. Chtěla bych poděkovat všem členům i těm minulým i těm současným, za to že jsou, za jejich ochotu dělat věci navíc a přeji nám všem ještě mnoho dalších úspěšných sezon.

Passacaglia :: kompozice pro sólové housle vznikla poměrně spontánně. Materiál je vystavený na čtyřech tónech z mé oblíbené písně od Stinga. Zprvu se jednalo spíše

o klasičtější materiál, takové variace na základní linku, který se ale v průběhu stále více a více posouval do sónické polohy.

Hory, louky, krávy :: Skladba vznikla nedlouho poté, co jsme se s rodinou přestěhovali na alpský venkov. Odráží se v ní něco z nového životního pocitu, z nové cesty, na kterou jsme nastoupili, aniž bychom věděli, jaká překvapení na nás čekají. Jednoduchost, oprostění, návrat k tomu, co nabízí příroda.

Jiří Lukeš :: S Konvergencí jsem se setkával již během svých studií na Pražské konzervatoři a posléze na HAMU. Vždy jsem ji vnímal jako partu podobně smýšlejících skladatelů a interpretů, kterým jde vždy o promyšlenou dramaturgii koncertů a propracovanou interpretaci. Právě ona propojenost ansámblu se skladateli je mi vlastní a vnímám ji jako klíčovou. Možná právě proto Konvergence uplynulých dvacet let nejen přežila, ale zároveň se stále vyvíjí, připravuje nové projekty, během covidové krize realizovala několik online koncertů, takže neztratila kontakt s okruhem svých fanoušků. Je mi velkou ctí být již několik let součástí Konvergence a mít možnost se učit od svých kolegů. Přál bych Konvergenci, aby své pevné místo na české hudební scéně nejen obhájila, ale dále rozšiřovala minimálně dalších dvacet let.

Haru ni tsuite no uta :: Šest písní inspirovaných poezií *waka* s tématikou příchodu jara je věnováno sopranistce Nao Higano. Všudypřítomná epičnost vybraných básní umožňuje využít při zhudebnění poměrně širokou paletu barev, daných mimo jiné zvukomalbou textů. Práce s dechem je klíčová pro oba dva party – soprán i akordeon, a v přeneseném slova smyslu symbolizuje jarní vánek přinášející novou energii.

Jáchymov :: Město v Západních Čechách s bohatou kulturní a přírodní historií. Kdysi jedno z nejbohatších měst se ve dvacátém století stalo zejména pro tehdejší politické vězně peklem. Právě tahle určitá ambivalence zářné kulturní minulosti a novodobého úpadku vytváří poměrně silnou charakteristiku prostředí, které dnes žije hlavně díky turistickému ruchu z lázní a lyžařských areálů. Zejména na původní (a často zanedbané) architektuře domů jsou tyhle kapitoly z historie nejvíce patrné. Myslím si, že tuhle syrovost zvuk akordeonu dobře vystihne. Úvodní rozeznívání akordů „z ničeho“ je reflexí postupně se vynořujících legend z historie. Toccátové pasáže a „keyboard noise“ na konci skladby pak vykreslují industriálnost místa. Pomalý střed je určitým „chorálem za všechny nespravedlivě odsouzené vězně uranových dolů“. S tím se váže ještě jeden důležitý element, což je rytmizovaný zvuk vzduchu nástroje, který představuje „dech nesvobodného člověka“, který naposled vydechne na konci skladby.

Tomáš Pálka :: Spolek Konvergence po celou dobu své existence aktivně účinkuje nejen na české scéně. Za tu dobu 20ti let prošel i náročnějšími obdobími neshod, přesto díky své základní myšlence – totiž uvádět novinky nejen ze své tvůrčí dílny, ale rovněž zajímavé kompozice ze světa – přetrval dodnes. A obstál mezi konkurencí jiných spolků s podobným zaměřením. Konvergence dnes patří mezi stálice na hudebním poli soudobé tvorby, udržuje si vysokou úroveň interpretace a současně se snaží, aby vnitřní chod

spolku fungoval i na bázi přátelství, nebo chcete-li na bázi toho, co nás spojuje, nikoli rozděljuje. To je ostatně ta nejhlubší původní myšlenka Konvergence, která je obsažená v samotném názvu. Osobně si vážím toho, že jsme to přes mnohé těžkosti doposud zvládli a že Konvergence stále žije. Přál bych si, aby nám tato platforma i v dalších letech umožňovala nová setkání a zajímavé projekty.

Dnes modlitbu ode mne odeber jak krev :: Když jsem před 20ti lety psal sólovou skladbu pro klavír, netušil jsem, že to bude právě tato skladba, ve které se objeví kompoziční principy a obsahové prvky, které mne budou provázet po tak dlouhou dobu, tedy po celé období až doposud. Veškeré skladby, které vznikly od té doby, byly totiž odrazem (či obrazem) myšlenek a podobných obsahových postojů, pouze v různých variantách, které mne dodnes oslovují. Symbolicky pro dnešní koncert je to také kompozice z doby, kdy jsme zakládali spolek Konvergence.

Silent Distance :: Mnoho let se tichem zabývám nejen ve svých skladbách, ale především v obecné rovině. Ztišení jako hledání cesty a pravdy se pro mne stalo životním mottem. Cyklus se ale touto skladbou neuzavřel, spíše naopak. Možná se změnil jen trochu můj přístup. Další skladby ale následovaly a následují. A tak stále spíše „doplňuji“ ticho hudbou, nikoli naopak...

Ondřej Štochl :: Když jsme s kolegy sdružení zakládali, mou hlavní motivací bylo moci vytvářet citlivé dramaturgie, najít ideální kontext pro každé dílo tak, aby se jeho účinek mohl posílit díky souvislosti s ostatními. Vyhledávat společné výrazové roviny, které jsou díky slyšitelným souvislostem zřetelnější... k tomu najít partu lidí, kteří budou chtít vytvářet skutečné interpretace, ne jen skladby nazkoušet a zahrát. Dnes, po 20ti letech, oceňuji především to druhé. Vzniklo citlivé prostředí pro interpretaci jemných výrazových odstínů, které pro mě znamená něco jako „domácí dílnu“. Prostředí, kde je každý drobný hudební objekt vnímán s pochopením, kde může ožít bez dlouhého vysvětlování.

...okamžik před tím :: Cyklus pro housle a klavír vznikl pro Jessicu Lee a Davida Kalhouse. Je jakýmsi počátkem mého vývoje ke křehčí hudební struktuře založené na redukci materiálu a přesnější sémantice jednotlivých hudebních úlomků. Estetika ozvěn, ticha... jako by vyjádření stálo na přesném významu slabik či interpunkčních znamének více, než na logicky svázaných větách. Vývoj každé části je tak postřehnutelný v jiné rovině, než doposud – skrytěji, ale snad přesněji a účinněji.

Název skladby souvisí s jednou letní nocí, kdy jsem sledoval východ slunce na Milešovce. Cesta tmou, bytí v napjatém tichu i postupný (a v konečné fázi velmi náhlý) příchod energie nového začátku odpovídá výše zmíněné estetice i vývoji celé skladby.

Insomnia :: Klavírní cyklus vznikl během posledního roku ve vzácných chvílích, kdy se mi poštěstilo psát. Vznikly tak miniatury plné napětí, odlesky bezesných